

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-238/15

**Maria do Céu Bragança Linares Verruga a i.
proti
Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif (Luxembursko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb osôb – Rovnosť zaobchádzania – Sociálne výhody – Nariadenie (EÚ) č. 492/2011 – Článok 7 ods. 2 – Finančná podpora na vysokoškolské štúdium – Podmienka pre študentov, ktorí nemajú bydlisko na území dotknutého členského štátu, byť deťmi pracovníkov, ktorí pracovali alebo vykonávali svoju pracovnú činnosť v tomto členskom štáte počas nepretržitého obdobia aspoň piatich rokov – Nepriama diskriminácia – Dôvodnosť – Cieľ zvýšiť podiel rezidentov, ktorí sú držiteľmi vysokoškolského diplomu – Vhodnosť – Proporcionalita“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. decembra 2016

1. *Voľný pohyb osôb – Pracovníci – Rovnosť zaobchádzania – Sociálne výhody – Pojem – Podpora priznaná na pokrytie životných nákladov a nákladov na štúdium počas univerzitného štúdia na účely výkonu pracovnej činnosti – Začlenenie – Pracovníci využívajúci zásadu rovnosti zaobchádzania – Deti cezhraničného pracovníka*

(Nariadenie Rady č. 1612/68, článok 7 ods. 2)

2. *Voľný pohyb osôb – Pracovníci – Rovnosť zaobchádzania – Sociálne výhody – Vnútroštátna právna úprava podriaďujúca priznanie finančnej podpory na vysokoškolské štúdium pre študentov, ktorí nie sú rezidentmi, podmienke, aby boli deťmi pracovníkov, ktorí pracovali alebo vykonávali svoju pracovnú činnosť v tomto štáte počas nepretržitého obdobia aspoň piatich rokov – Nepripustnosť – Odôvodnenie – Neexistencia – Porušenie zásady proporcionality*

(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 492/2011, článok 7 ods. 2)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 40)

2. Článok 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá poskytnutie finančnej podpory na vysokoškolské štúdium študentom, ktorí nie sú rezidentmi, podmieňuje tým, aby aspoň jeden z ich rodičov pracoval v tomto členskom štáte počas minimálneho a nepretržitého obdobia piatich rokov v čase podania žiadosti o finančnú podporu, ale nestanovuje takúto podmienku, pokiaľ ide o študentov, ktorí majú bydlisko na území tohto členského štátu, s cieľom podporiť zvýšenie podielu rezidentov, ktorí sú držiteľmi vysokoškolského diplomu.

Takéto rozlišovanie založené na bydlisku totiž môže znevýhodniť najmä štátnych príslušníkov iných členských štátov, keďže nerezidentmi sú najčastejšie cudzinci, a predstavuje tak nepriamu diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti, ktorá môže byť prípustná iba pod podmienkou, že je objektívne odôvodnená. V tomto ohľade sociálny cieľ, ktorého úlohou je podstatne zvýšiť podiel rezidentov, ktorí sú držiteľmi vysokoškolského diplomu, je cieľom všeobecného záujmu uznaného na úrovni Únie. Navyše podmienka minimálneho a nepretržitého obdobia práce rodiča cezhraničného pracovníka je primeraná a nevyhnutná na dosiahnutie uvedeného cieľa. Zdá sa totiž legitímne, že štát, ktorý poskytuje podporu, sa chce ubezpečiť, že cezhraničný pracovník má skutočne integračnú väzbu so spoločnosťou, keď požaduje dostatočnú väzbu na boj proti riziku vzniku „štipendijného turizmu“. Uvedená podmienka pritom môže vytvoriť takúto väzbu týchto pracovníkov, ako aj primeranú pravdepodobnosť návratu študenta do dotknutého členského štátu po skončení jeho štúdia. Takáto podmienka však ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie legitímneho cieľa, keďže neumožňuje príslušným orgánom priznať podporu, ak rodičia napriek niekoľkým krátkym prerušeniam pracovali v dotknutom členskom štáte počas značne dlhého obdobia v čase podania žiadosti o finančnú podporu, pričom tieto prerušenia nie sú spôsobilé narušiť väzbu medzi žiadateľom o finančnú podporu a dotknutým členským štátom.

(pozri body 43 – 47, 57, 58, 69, 70 a výrok)